

4) In omstandigheden als die van het hoofdgeding staat het Unierecht niet eraan in de weg dat een concessie voor openbare diensten met betrekking tot een werk zonder aanbesteding wordt gegund, mits die gunning voldoet aan het transparantiebeginsel, waarvan de inachtneming, zonder noodzakelijkerwijs te impliceren dat een aanbestedingsprocedure moet worden uitgeschreven, een onderneming die is gevestigd in een andere lidstaat dan die van de concessieverlenende instantie, in staat moet stellen toegang te krijgen tot alle relevante informatie betreffende die concessie vóór de toewijzing ervan, zodat die onderneming, indien zij dat had gewild, haar interesse voor die concessie had kunnen tonen. Het staat aan de verwijzende rechter na te gaan of dat het geval is.

(¹) PB C 295 van 29.9.2012.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 7 november 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden — Nederland) — Jan Sneller/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Zaak C-442/12) (¹)

(Rechtsbijstandverzekering — Richtlijn 87/344/EEG — Artikel 4, lid 1 — Vrije advocaatkeuze door verzekeringnemer — Beding in algemene voorwaarden van toepassing op overeenkomst op grond waarvan rechtsbijstand in gerechtelijke en administratieve procedures door werknemer van verzekeraar gedekt is — Kosten voor rechtsbijstand door externe rechtsbijstandverlener enkel vergoed in geval verzekeraar besluit dat uitbesteding aan externe rechtshulpverlener noodzakelijk is)

(2014/C 9/18)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jan Sneller

Verwerende partij: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hoge Raad der Nederlanden — Nederland — Uitlegging van artikel 4, lid 1, van richtlijn 87/344/EEG van de Raad van 22 juni 1987 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de rechtsbijstandverzekering (PB L 185, blz. 77) — Vrije advocaatkeuze van de verzekerde

Dictum

1) Artikel 4, lid 1, sub a, van richtlijn 87/344/EEG van de Raad van 22 juni 1987 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de rechtsbijstandverzekering, moet aldus worden uitgelegd dat het zich er tegen verzet dat een rechtsbijstandverzekeraar die in zijn verzekeringsovereenkomsten regelt dat rechtsbijstand in beginsel wordt verleend door zijn werknemers, tevens bedingt dat de kosten van rechtsbijstand van een door de verzekerde vrij gekozen advocaat of rechtsbijstandverlener slechts vergoed kunnen worden indien de verzekeraar van mening is dat de behandeling van de zaak aan een externe rechtshulpverlener moet worden uitbesteed.

2) Voor de beantwoording van de eerste vraag maakt het geen verschil of rechtsbijstand voor de desbetreffende gerechtelijke of administratieve procedure naar nationaal recht verplicht is.

(¹) PB C 9 van 12.1.2013.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 7 november 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof — België) — Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars (BIV)/Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

(Zaak C-473/12) (¹)

(Verwerking van persoonsgegevens — Richtlijn 95/46/EG — Artikelen 10 en 11 — Informatieplicht — Artikel 13, lid 1, sub d en g — Uitzonderingen — Omvang van uitzonderingen — Privédetectives die handelen voor controle-instantie van gereguleerd beroep — Richtlijn 2002/58/EG — Artikel 15, lid 1)

(2014/C 9/19)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars (BIV)

Verwerende partijen: Geoffrey Englebert, Immo 9 BVBA, Grégory Francotte

In tegenwoordigheid van: Nationale beroepsunie van privédetectives van België (NBPD), Beroepsvereniging van verzekeringsinspecteurs en -experts VZW (BVVIE), Ministerraad

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Grondwettelijk Hof (België) — Uitlegging van de artikelen 11, lid 1, en 13, lid 1, sub d en g, van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, blz. 31) en van artikel 6, lid 3, VEU — Volledige harmonisatie? — Mogelijkheid voor een lidstaat om te voorzien in een beperking van of een uitzondering op de onmiddellijke informatieplicht van de betrokkene — Omvang van de uitzondering op deze plicht — Daaronder begrepen de beroepsactiviteiten van privédetectives — Bij ontkenning antwoord, verenigbaarheid van artikel 13 van richtlijn 95/46/EG met artikel 6, lid 3, VEU, meer in het bijzonder gelet op het beginsel van gelijkheid en non-discriminatie

Dictum

Artikel 13, lid 1, van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens moet aldus worden uitgelegd dat de lidstaten niet verplicht zijn, maar wel de mogelijkheid hebben, om een of meerdere van de in die bepaling opgenomen uitzonderingen op de verplichting om de betrokkenen over de verwerking van hun persoonsgegevens te informeren, in hun nationale recht om te zetten.

De activiteit van een privédetective die voor een beroepsorganisatie onderzoek verricht naar schendingen van de beroepscode van een gereguleerd beroep, in casu het beroep van vastgoedmakelaar, valt onder de uitzondering van artikel 13, lid 1, sub d, van richtlijn 95/46.

(¹) PB C 26 van 26.1.2013.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 14 november 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesgericht Feldkirch — Oostenrijk) — Armin Maletic, Marianne Maletic/lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

(Zaak C-478/12) (¹)

(Rechterlijke bevoegdheid in burgerlijke en handelszaken — Verordening (EG) nr. 44/2001 — Artikel 16, sub 1 — Reisovereenkomst gesloten tussen in lidstaat woonachtige consument en in andere lidstaat gevestigd reisbureau — In lidstaat waar consument woonachtig is gevestigde dienstverrichter waarvan reisbureau gebruik maakt — Recht van consument om bij rechtbank van zijn woonplaats rechtsvordering in te stellen tegen beide ondernemingen)

(2014/C 9/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesgericht Feldkirch

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Armin Maletic, Marianne Maletic

Verwerende partijen: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Landesgericht Feldkirch — Uitlegging van artikel 16, lid 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1) — Bevoegdheid op het gebied van consumentenovereenkomsten — Tussen een consument en een onderneming gesloten overeenkomst over een pakketreis — Situatie waarin de onderneming haar zetel in een andere lidstaat heeft dan de consument en voor de uitvoering van die overeenkomst gebruik maakt van een onderneming waarvan de zetel zich in de lidstaat van de consument bevindt — Eventueel recht van consument om bij het gerecht van zijn woonplaats een rechtsvordering in te stellen tegen deze twee ondernemingen

Dictum

Het begrip „wederpartij bij de overeenkomst” in artikel 16, lid 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, moet aldus worden uitgelegd dat het, in omstandigheden als die van het hoofdgeding, ook betrekking heeft op de in de woonstaat van de consument gevestigde contractpartner van de marktdeelnemer waarmee deze consument het desbetreffende contract heeft gesloten.

(¹) PB C 26 van 26.1.2013.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 7 november 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesarbeitsgericht — Duitsland) — Tefvik Isbir/DB Services GmbH

(Zaak C-522/12) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Vrij verrichten van diensten — Terbeschikkingstelling van werknemers — Richtlijn 96/71/EG — Minimumlonen — Forfaitaire bedragen en bijdrage van werkgever aan meerjarig spaarplan ten gunste van zijn werknemers)

(2014/C 9/21)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesarbeitsgericht